

ADY ENDRE (1877–1919)

»ÁDÁM, HOL VAGY?«

*Oszlik lelkemnek barna gyásza:
Nagy, fehér fényben jön az Isten,
Hogy ellenségim leigázza.*

*Az arcát még titkolja, rejt,
De Nap-szemét nagy szájalommal
Most már sokszor rajtam felejt.*

*És hogyha néha-néha győzők,
Ő járt, az Isten járt előttem,
Kivonta kardját, megelőzött.*

*Hallom, ahogy lelkemben lépked
S az ő bús »Ádám, hol vagy?«-ára
Felelnék hangos szívverések.*

*Szivemben már őt megtaláltam,
Megtaláltam és megöleltem
S egyik leszünk mi a halálban.*

EGYÜTT

EGYÜTT 2019 / 6

XVII. évfolyam
2019 | 6

EGYÜTT

A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG
KÁRPÁTALJAI ÍRÓCSOPORTJÁNAK
FOLYÓIRATA

irodalom | művészet | kultúra

CSORNYIJ DÁVID, CSONTOS MÁRTA, FÜZESI MAGDA,
P. MAKLÁRI ÉVA, VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ versei,
BARTHA GUSZTÁV, BOBORY ZOLTÁN, CSEH SÁNDOR, ORTUTAY PÉTER prózája,
BOTLIK JÓZSEF, CSORDÁS LÁSZLÓ, KÉSZ MARGIT, SZABÓ KATA,
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ tanulmánya, DUPKA GYÖRGY kultúrkrónikája,
MURÁDIN JENŐ jegyzete

